

ΟΔΗΓΙΑ 2002/92/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 9ης Δεκεμβρίου 2002
σχετικά με την ασφαλιστική διαμεσολάβηση

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως
το άρθρο 47 παράγραφος 2 και το άρθρο 55,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της
συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές δραματίζουν κεντρικό ρόλο στη διανομή ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων στην Κοινότητα.
- (2) Με την οδηγία 77/92/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1976, περί των μέτρων που αποσκοπούν στη διευκόλυνση της πραγματικής ασκήσεως του δικαιώματος εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών όσον αφορά τις δραστηριότητες πράκτορα και μεσίτη ασφαλειών (ex ομάδα 630 ΔΤΤΒ), και ιδίως περί των μεταβατικών μέτρων όσον αφορά τις δραστηριότητες αυτές (⁴), έγινε ένα πρώτο βήμα προκειμένου να διευκολυνθεί η άσκηση της ελευθερίας εγκατάστασης και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών για τους πράκτορες και μεσίτες ασφαλειών.

- (3) Η οδηγία 77/92/ΕΟΚ επρόκειτο να παραμείνει σε ισχύ μέχρις ότου τεθούν σε εφαρμογή οι διατάξεις περί συντονισμού των εθνικών κανόνων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση των δραστηριοτήτων των πρακτόρων και μεσιτών ασφαλειών.
- (4) Η σύσταση 92/48/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 1991, για τους ασφαλιστικούς μεσάζοντες ⁽⁵⁾ υιοθετήθηκε σε μεγάλο βαθμό από τα κράτη μέλη και βοήθησε την προσέγγιση των εθνικών διατάξεων σχετικά με τα απαιτούμενα επαγγελματικά προσόντα και την εγγραφή σε μητρώα των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών.
- (5) Ωστόσο, εξακολουθούν να υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των εθνικών διατάξεων, οι οποίες δημιουργούν εμπόδια στην ανάληψη και άσκηση των δραστηριοτήτων των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών στην εσωτερική αγορά. Είναι, επομένως, σκόπιμο να αντικατασταθεί η οδηγία 77/92/ΕΟΚ από μια νέα οδηγία.

(6) Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επωφεληθούν από τα δικαιώματα που τους παρέχει η συνθήκη με την ελευθερία εγκατάστασης και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών.

(7) Η αδυναμία των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών να ασκούν ελεύθερα τις δραστηριότητές τους σε όλη την Κοινότητα εμποδίζει την εύρυθμη λειτουργία της ενιαίας αγοράς ασφαλίσεων.

(8) Ο συντονισμός των εθνικών διατάξεων για τα απαιτούμενα επαγγελματικά προσόντα και την εγγραφή σε μητρώα των προσώπων που αναλαμβάνουν και ασκούν τη δραστηριότητα της ασφαλιστικής διαμεσολάβησης μπορεί, ως εκ τούτου, να συμβάλλει τόσο στην ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών όσο και στην βελτίωση της προστασίας των καταναλωτών στον τομέα αυτό.

(9) Τα ασφαλιστικά προϊόντα μπορούν να διανέμονται από διάφορες κατηγορίες φυσικών ή νομικών προσώπων, όπως πράκτορες, μεσίτες και φορείς παροχής τραπεζασφαλιστικών υπηρεσιών. Για την ίση μεταχείριση μεταξύ των φορέων και την προστασία των καταναλωτών απαιτείται η κάλυψη όλων αυτών των προσώπων με την παρούσα οδηγία.

(10) Η παρούσα οδηγία περιλαμβάνει ορισμό του «συνδεδεμένου ασφαλιστικού διαμεσολαβητή», με τον οποίο λαμβάνονται υπόψη τα χαρακτηριστικά ορισμένων αγορών των κρατών μελών, και ο οποίος αποσκοπεί στον καθορισμό των όρων εγγραφής σε μητρώο που μπορούν να εφαρμοστούν σε αυτούς τους διαμεσολαβητές. Ο ορισμός αυτός δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν παραπλήσιες έννοιες σχετικά με τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές οι οποίοι, ενώ δρουν για λογαριασμό και εξ ονόματος μιας ασφαλιστικής επιχείρησης υπό την πλήρη ευθύνη της, είναι εξουσιοδοτημένοι να εισπράττουν ασφάλιστρα ή ποσά που προορίζονται για τους πελάτες, υπό τους όρους χρηματοοικονομικής εγγύησης που προβλέπει η παρούσα οδηγία.

- (11) Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στα πρόσωπα η δραστηριότητα των οποίων συνίσταται στην παροχή υπηρεσιών ασφαλιστικής διαμεσολάβησης σε τρίτους έναντι αμοιβής, η οποία μπορεί να είναι χρηματική ή να έχει οποιαδήποτε άλλη μορφή συνομολογημένου οικονομικού οφέλους το οποίο συνδέεται με τις υπηρεσίες που παρέχουν αυτοί οι διαμεσολαβητές.
- (12) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στα πρόσωπα που ασκούν άλλη επαγγελματική δραστηριότητα, όπως π.χ. οι φοροτεχνικοί ή οι λογιστές, τα οποία παρέχουν περιστασιακά συμβουλές για ασφαλιστικά θέματα στο πλαίσιο αυτής της άλλης επαγγελματικής δραστηριότητας, ούτε θα πρέπει να εφαρμόζεται σε απλή παροχή πληροφοριών γενικής φύσεως σχετικά με ασφαλιστικά προϊόντα, εφόσον η δραστηριότητα αυτή δεν αποσκοπεί ούτε στην παροχή βοήθειας προς τον πελάτη κατά τη σύναψη ή την εκτέλεση ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής σύμβασης, ούτε στην κατ'επάγγελμα διαχείριση περιπτώσεων ζημιών μιας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, ούτε στην εκτίμηση και το διακανονισμό ζημιών.

(13) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στα πρόσωπα που ασκούν την ασφαλιστική διαμεσολάβηση ως παρεπόμενη δραστηριότητα υπό ορισμένες αυστηρές προϋποθέσεις.

(14) Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές θα πρέπει να εγγράφονται σε μητρώο της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους όπου έχουν τη διαμονή τους ή την κεντρική τους διοίκηση, υπό την προϋπόθεση ότι διαθέτουν αυστηρά επαγγελματικά προσόντα όσον αφορά την ικανότητα, την καλή φήμη, την κάλυψη της επαγγελματικής αστικής ευθύνης και την χρηματοοικονομική ικανότητα.

(15) Η εν λόγω εγγραφή σε μητρώο θα πρέπει να επιτρέπει στους ασφαλιστικούς και αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές να δραστηριοποιούνται σε άλλα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της ελεύθερης εγκατάστασης και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, με την προϋπόθεση ότι έχει τηρηθεί η κατάλληλη διαδικασία ενημέρωσης μεταξύ των αρμόδιων αρχών.

- (16) Απαιτείται η εφαρμογή κατάλληλων κυρώσεων έναντι των προσώπων που ασκούν τη δραστηριότητα της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης χωρίς να έχουν εγγραφεί σε μητρώο, των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων που χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες διαμεσολαβητών μη εγγεγραμμένων σε μητρώα ή διαμεσολαβητών που δεν συμμορφώνονται με τις εθνικές διατάξεις που έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.
- (17) Η συνεργασία και η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών είναι απαραίτητη για την προστασία των καταναλωτών και την εξασφάλιση της ευρωστίας των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών δραστηριοτήτων στην ενιαία αγορά.
- (18) Έχει ουσιώδη σημασία για τον πελάτη να γνωρίζει αν ο διαμεσολαβητής με τον οποίο συναλλάσσεται τον συμβουλεύει για προϊόντα από ένα ευρύ φάσμα ασφαλιστικών επιχειρήσεων ή για προϊόντα που παρέχονται από ένα συγκεκριμένο αριθμό ασφαλιστικών επιχειρήσεων.

(19) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να διευκρινίζει τις υποχρεώσεις των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών σχετικά με τις πληροφορίες που παρέχουν στους πελάτες. Σχετικά με το ζήτημα αυτό, τα κράτη μέλη δύνανται να διατηρούν ή να θεσπίζουν αυστηρότερες διατάξεις οι οποίες θα ισχύουν για τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές, ανεξαρτήτως του τόπου διαμονής τους, εφόσον ασκούν τις διαμεσολαβητικές τους δραστηριότητες στην επικράτειά τους, υπό τον όρο ότι οι αυστηρότερες αυτές διατάξεις είναι σύμφωνες με το κοινοτικό δίκαιο, συμπεριλαμβανόμενης της οδηγίας 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (1).

(20) Αν ο διαμεσολαβητής δηλώνει ότι παρέχει συμβουλές για προϊόντα από ένα ευρύ φάσμα ασφαλιστικών επιχειρήσεων, θα πρέπει να προβαίνει σε αμερόληπτη και επαρκώς διεξο-

δική ανάλυση των προϊόντων που διατίθενται στην αγορά. Επιπλέον, όλοι οι διαμεσολαβητές θα πρέπει να εξηγούν τους λόγους στους οποίους βασίζονται οι συμβουλές τους.

- (21) Η ανάγκη για παροχή των εν λόγω πληροφοριών είναι μικρότερη, όταν ο καταναλωτής είναι μια εταιρεία που αναζητεί ασφαλιστική ή αντασφαλιστική κάλυψη εμπορικών και βιομηχανικών κινδύνων.
- (22) Στα κράτη μέλη πρέπει να υφίστανται επαρκείς και αποτελεσματικές διαδικασίες καταγγελιών και προσφυγών για το διακανονισμό των διαφορών μεταξύ ασφαλιστικών διαμεσολαβητών και καταναλωτών, χρησιμοποιώντας ενδεχομένως τις ισχύουσες διαδικασίες.

(23) Με την επιφύλαξη του δικαιώματος των πελατών για προσφυγή στα δικαστήρια, τα κράτη μέλη πρέπει να ενθαρρύνουν τους δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς που έχουν θεσπιστεί για την εξωδικαστική επίλυση των διαφορών να συνεργάζονται στην επίλυση διασυνοριακών διαφορών. Η εν λόγω συνεργασία θα μπορούσε π.χ. να επιτρέπει στους πελάτες να έρχονται σε επαφή με εξωδικαστικούς φορείς στο κράτος μέλος διαμονής τους για καταγγελίες κατά των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών που είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη. Η δημιουργία του δικτύου FIN-NET παρέχει αυξημένη βοήθεια στους καταναλωτές όταν χρησιμοποιούν διασυνοριακές υπηρεσίες. Στις διατάξεις περί της διαδικασίας θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η σύσταση 98/257/ΕΚ της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 1998, σχετικά με τις αρχές που διέπουν τα αρμόδια όργανα για την εξώδικη επίλυση των διαφορών κατανάλωσης ⁽²⁾.

(24) Η οδηγία 77/92/ΕΟΚ θα πρέπει, κατά συνέπεια, να καταργηθεί,

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες για την ανάληψη και άσκηση δραστηριοτήτων ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης από φυσικά και νομικά πρόσωπα τα οποία είναι εγκατεστημένα ή επιθυμούν να εγκατασταθούν σε κράτος μέλος.
 2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα πρόσωπα που παρέχουν υπηρεσίες διαμεσολάβησης για ασφαλιστικές συμβάσεις, εφόσον πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) η ασφαλιστική σύμβαση απαιτεί μόνον γνώσεις της παρεχόμενης ασφαλιστικής κάλυψης·
 - β) η ασφαλιστική σύμβαση δεν είναι σύμβαση ασφάλισης ζωής·
 - γ) η ασφαλιστική σύμβαση δεν καλύπτει κανενός είδους αστική ευθύνη·
 - δ) η κύρια επαγγελματική δραστηριότητα των προσώπων αυτών δεν είναι η ασφαλιστική διαμεσολάβηση·
-

- ε) η ασφάλιση είναι συμπληρωματική προς το προϊόν ή την υπηρεσία που παρέχεται από οποιονδήποτε προμηθευτή, εφόσον η εν λόγω ασφάλιση καλύπτει:
- i) τον κίνδυνο βλάβης, απώλειας ή ζημίας αγαθών που παρέχει ο προμηθευτής αυτός, ή
 - ii) τη ζημία ή απώλεια των αποσκευών και τους άλλους κινδύνους που σχετίζονται με ταξίδι για το οποίο έγινε κράτηση από τον προμηθευτή αυτόν, ακόμη και αν η ασφάλιση καλύπτει ασφάλιση ζωής ή κινδύνους αστικής ευθύνης, υπό τον όρο ότι η κάλυψη αυτή είναι παρεπόμενη προς την κυρία κάλυψη που αφορά τους κινδύνους που σχετίζονται με το ταξίδι.
- στ) το ποσό των ετήσιων ασφαλιστρών δεν υπερβαίνει τα 500 ευρώ και η συνολική διάρκεια της ασφαλιστικής σύμβασης, συμπεριλαμβανομένων των ενδεχόμενων ανανεώσεων, δεν υπερβαίνει περίοδο πέντε ετών.

3. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται όσον αφορά τις υπηρεσίες ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης που παρέχονται σε σχέση με κινδύνους και υποχρεώσεις εκτός της Κοινότητας.

Η παρούσα οδηγία δεν θίγει επίσης το δικαίωμα ενός κράτους μέλους όσον αφορά τη δραστηριότητα ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης η οποία ασκείται από διαμεσολαβητές εγκατεστημένους σε τρίτη χώρα και οι οποίοι εργάζονται στην επικράτεια του στο πλαίσιο της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, υπό τον όρο ότι εξασφαλίζεται η ίση μεταχείριση όλων των προσώπων που ασκούν ή έχουν εξουσιοδοτηθεί να ασκήσουν δραστηριότητες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης στην εν λόγω αγορά.

Η παρούσα οδηγία δεν ρυθμίζει δραστηριότητες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης που αναλαμβάνονται σε τρίτες χώρες, ούτε δραστηριότητες κοινοτικών ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων, όπως ορίζονται στην πρώτη οδηγία 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1973, περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφαλίσεως, εκτός της ασφαλίσεως ζωής και την άσκηση αυτής ⁽¹⁾, και στην πρώτη οδηγία 79/267/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 1979, περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη της δραστηριότητας της πρωτασφαλίσεως ζωής και την άσκηση αυτής ⁽²⁾, οι οποίες αναλαμβάνονται μέσω ασφαλιστικών διαμεσολαβητών σε τρίτες χώρες.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας:

1. ως «ασφαλιστική επιχείρηση» νοείται μια επιχείρηση η οποία έχει λάβει διοικητική άδεια σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ ή το άρθρο 6 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ.
2. ως «αντασφαλιστική επιχείρηση» νοείται η επιχείρηση, πλην των ασφαλιστικών επιχειρήσεων ή των ασφαλιστικών επιχειρήσεων τρίτης χώρας, η κύρια δραστηριότητα της οποίας συνίσταται

(¹) ΕΕ L 228 της 16.8.1973, σ. 3· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2002/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 77 της 20.3.2002, σ. 17).

(²) ΕΕ L 63 της 13.3.1979, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2002/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 77 της 20.3.2002, σ. 11).

στην αποδοχή κινδύνων τους οποίους έχει ασφαλίσει ασφαλιστική επιχείρηση, ασφαλιστική επιχείρηση τρίτης χώρας ή άλλη αντασφαλιστική επιχείρηση.

3. ως «ασφαλιστική διαμεσολάβηση» νοούνται οι δραστηριότητες είτε παρουσίασης, πρότασης, προπαρασκευής ή σύναψης συμβάσεων ασφάλισης, ή οι δραστηριότητες παροχής βοήθειας κατά τη διαχείριση και την εκτέλεση των εν λόγω συμβάσεων, ιδίως σε περίπτωση επέλευσης του ασφαλιστικού κινδύνου.

Δεν θεωρούνται ως ασφαλιστική διαμεσολάβηση οι εν λόγω δραστηριότητες όταν αναλαμβάνονται από ασφαλιστική επιχείρηση ή από υπάλληλο ασφαλιστικής επιχείρησης ο οποίος ενεργεί υπό την ευθύνη της ασφαλιστικής επιχείρησης.

Δεν θεωρούνται ως ασφαλιστική διαμεσολάβηση ούτε οι δραστηριότητες που συνίστανται στην περιστασιακή παροχή πληροφοριών στο πλαίσιο άλλης επαγγελματικής δραστηριότητας, υπό τον όρο ότι σκοπός αυτής της δραστηριότητας δεν είναι να βοηθηθεί ο πελάτης στη σύναψη ή την εκτέλεση ασφαλιστικής σύμβασης, ούτε η κατ' επάγγελμα διαχείριση περιπτώσεων ζημιών ασφαλιστικής επιχείρησης ή οι δραστηριότητες εκτίμησης και διακανονισμού ζημιών.

4. ως «αντασφαλιστική διαμεσολάβηση» νοούνται οι δραστηριότητες παρουσίασης, πρότασης, προπαρασκευής ή σύναψης συμβάσεων αντασφάλισης, ή οι δραστηριότητες παροχής βοήθειας κατά τη διαχείριση και την εκτέλεση των εν λόγω συμβάσεων, ιδίως σε περίπτωση επέλευσης του ασφαλιστικού κινδύνου.

Δεν θεωρούνται ως αντασφαλιστική διαμεσολάβηση οι εν λόγω δραστηριότητες όταν αναλαμβάνονται από αντασφαλιστική επιχείρηση ή από υπάλληλο ασφαλιστικής επιχείρησης, ο οποίος ενεργεί υπό την ευθύνη της αντασφαλιστικής επιχείρησης.

Δεν θεωρούνται ως αντασφαλιστική διαμεσολάβηση ούτε οι δραστηριότητες που συνίστανται στην περιστασιακή παροχή πληροφοριών στο πλαίσιο άλλης επαγγελματικής δραστηριότητας υπό τον όρο ότι σκοπός της δραστηριότητας αυτής δεν είναι να βοηθηθεί ο πελάτης στη σύναψη ή εκτέλεση αντασφαλιστικής σύμβασης, ούτε η κατ' επάγγελμα διαχείριση περιπτώσεων ζημιών έναντι αντασφαλιστικής επιχείρησης ή οι δραστηριότητες εκτίμησης και διακανονισμού ζημιών.

5. ως «ασφαλιστικός διαμεσολαβητής» νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο αναλαμβάνει ή ασκεί επ' αμοιβή δραστηριότητες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης.

6. ως «αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής» νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο αναλαμβάνει ή ασκεί επ' αμοιβή δραστηριότητες αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης·

7. ως «συνδεδεμένος ασφαλιστικός διαμεσολαβητής» νοείται κάθε πρόσωπο το οποίο ασκεί δραστηριότητα ασφαλιστικής διαμεσολάβησης εξ ονόματος και για λογαριασμό ασφαλιστικής επιχείρησης ή περισσοτέρων της μιας ασφαλιστικών επιχειρήσεων, εφόσον τα σχετικά ασφαλιστικά προϊόντα δεν είναι ανταγωνιστικά μεταξύ τους, αλλά το οποίο δεν εισπράττει ούτε τα ασφάλιστρα ούτε τα ποσά που προορίζονται για τον πελάτη και ενεργεί υπό την πλήρη ευθύνη των εν λόγω ασφαλιστικών επιχειρήσεων για τα προϊόντα που αφορούν εκάστη εξ αυτών.

Θεωρείται επίσης ως συνδεδεμένος ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ο οποίος ενεργεί υπό την ευθύνη μιας ή περισσότερων ασφαλιστικών επιχειρήσεων για τα προϊόντα που αφορούν εκάστη εξ αυτών, κάθε πρόσωπο το οποίο ασκεί δραστηριότητα ασφαλιστικής διαμεσολάβησης η οποία είναι συμπληρωματική προς την κύρια επαγγελματική του δραστηριότητα, όταν η ασφάλιση αποτελεί συμπλήρωμα των αγαθών ή των υπηρεσιών που παρέχονται στα πλαίσια της εν λόγω κύριας απασχόλησης, και το οποίο δεν εισπράττει ούτε τα ασφάλιστρα ούτε τα ποσά που προορίζονται για τον πελάτη.

8. ως «μεγάλοι κίνδυνοι» νοούνται οι κίνδυνοι όπως ορίζονται στο άρθρο 5 στοιχείο δ) της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ.
9. ως «κράτος μέλος καταγωγής» νοείται:
 - α) εάν ο διαμεσολαβητής είναι φυσικό πρόσωπο, το κράτος μέλος στο οποίο διαμένει και στο οποίο ασκεί τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες.
 - β) εάν ο διαμεσολαβητής είναι νομικό πρόσωπο, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η καταστατική του έδρα ή, αν δεν έχει καταστατική έδρα σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η κεντρική του διοίκηση.

10. ως «κράτος μέλος υποδοχής» νοείται το κράτος μέλος στο οποίο ένας ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής έχει υποκατάστημα ή παρέχει υπηρεσίες·
11. ως «αρμόδιες αρχές» νοούνται οι αρχές τις οποίες ορίζει κάθε κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 6·
12. ως «σταθερό υπόθεμα» νοείται κάθε μέσο που παρέχει στον πελάτη τη δυνατότητα να αποθηκεύει πληροφορίες που απευθύνονται προσωπικά σε αυτόν, κατά τρόπο ώστε να μπορεί να ανατρέχει σε αυτές μελλοντικά, για το απαιτούμενο από τους σκοπούς των πληροφοριών χρονικό διάστημα, και που επιτρέπει την αμετάβλητη αναπαραγωγή των αποθηκευμένων πληροφοριών.

Ειδικότερα, στο σταθερό υπόθεμα συμπεριλαμβάνονται δισκέτες, CD-ROM, DVD και ο σκληρός δίσκος του υπολογιστή του πελάτη όπου αποθηκεύεται το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ενώ δεν συμπεριλαμβάνονται οι ιστοσελίδες του Διαδικτύου, εκτός εάν μια τέτοια ιστοσελίδα πληροί τα κριτήρια που περιλαμβάνονται στο πρώτο εδάφιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΕ ΜΗΤΡΩΟ

Άρθρο 3

Εγγραφή σε μητρώο

1. Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές εγγράφονται σε μητρώο αρμόδιας αρχής, όπως ορίζεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2, στο κράτος μέλος καταγωγής τους.

Με την επιφύλαξη του πρώτου εδαφίου, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι ασφαλιστικές και οι αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ή άλλοι οργανισμοί μπορούν να συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές για την εγγραφή των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών σε μητρώα, καθώς και την εφαρμογή σε αυτούς τους διαμεσολαβητές των απαιτήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 4. Ειδικότερα, οι συνδεδεμένοι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές μπορούν να εγγράφονται σε μητρώο από ασφαλιστική επιχείρηση ή από ένωση ασφαλιστικών επιχειρήσεων υπό τον έλεγχο αρμόδιας αρχής.

Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να εφαρμόζουν την απαίτηση που αναφέρεται στο πρώτο και το δεύτερο εδάφιο σε όλα τα φυσικά πρόσωπα τα οποία εργάζονται για μια επιχείρηση και ασκούν δραστηριότητα ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης.

Στην περίπτωση νομικού προσώπου, τα κράτη προβαίνουν στην εγγραφή του και καταχωρούν επίσης στο μητρώο τα ονόματα των φυσικών προσώπων, μελών της διοίκησης, τα οποία είναι υπεύθυνα για τις δραστηριότητες διαμεσολάβησης.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να δημιουργήσουν περισσότερα του ενός μητρώα για τους ασφαλιστικούς και αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές, με την προϋπόθεση ότι καθορίζουν τα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία θα εγγράφονται οι διαμεσολαβητές.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη δημιουργία ενός ενιαίου σημείου πληροφόρησης που θα επιτρέπει την εύκολη και ταχεία πρόσβαση στα στοιχεία αυτών των διάφορων μητρώων τα οποία λειτουργούν ηλεκτρονικά και ενημερώνονται ανά πάσα στιγμή. Το εν λόγω σημείο πληροφόρησης επιτρέπει επίσης τον προσδιορισμό των αρμόδιων αρχών κάθε κράτους μέλους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο. Στο μητρώο αναφέρεται επίσης η χώρα ή οι χώρες όπου ο διαμεσολαβητής ασκεί τις δραστηριότητές του υπό καθεστώς ελεύθερης εγκατάστασης ή ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η εγγραφή των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών σε μητρώο, συμπεριλαμβανομένων των συνδεδεμένων ασφαλιστικών διαμεσολαβητών, να γίνεται υπό τον όρο ότι πληρούν τα απαιτούμενα επαγγελματικά προσόντα του άρθρου 4.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν επίσης ώστε οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές, συμπεριλαμβανομένων των συνδεδεμένων ασφαλιστικών διαμεσολαβητών, που παύουν να πληρούν τις προϋποθέσεις αυτές, να διαγράφονται από το μητρώο. Η ισχύς της εγγραφής επανεξετάζεται τακτικά εκ μέρους της αρμόδιας αρχής. Εφόσον είναι αναγκαίο, το κράτος μέλος καταγωγής ενημερώνει το κράτος υποδοχής για τη διαγραφή αυτή, με όλα τα πρόσφορα μέσα.

4. Οι αρμόδιες αρχές δύνανται να χορηγούν στον ασφαλιστικό ή αντασφαλιστικό διαμεσολαβητή ένα έγγραφο το οποίο επιτρέπει σε κάθε ενδιαφερόμενο να ελέγχει με αναδρομή στο ή στα μητρώα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 ότι ο διαμεσολαβητής είναι δεόντως εγγεγραμμένος.

Το έγγραφο αυτό παρέχει τουλάχιστον τα πληροφοριακά στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) και, στην περίπτωση νομικού προσώπου, το όνομα ή τα ονόματα του φυσικού προσώπου ή των φυσικών προσώπων που αναφέρονται στο τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

Το κράτος μέλος απαιτεί να επιστρέφεται το εν λόγω έγγραφο στην αρμόδια αρχή που το εξέδωσε όταν λήγει η εγγραφή του ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή.

5. Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές που έχουν εγγραφεί σε μητρώο μπορούν να αναλαμβάνουν και να ασκούν τη δραστηριότητα της ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης στην Κοινότητα τόσο υπό καθεστώς ελεύθερης εγκατάστασης όσο και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

6. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις να προσφεύγουν στις υπηρεσίες ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης μόνο των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών που έχουν εγγραφεί σε μητρώο και των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2.

Άρθρο 4

Απαιτούμενα επαγγελματικά προσόντα

1. Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές κατέχουν επαρκείς γενικές, εμπορικές και επαγγελματικές γνώσεις και ικανότητες, όπως καθορίζεται από το κράτος μέλος καταγωγής του διαμεσολαβητή.

Τα κράτη μέλη καταγωγής δύνανται να διαφοροποιούν τις προϋποθέσεις που απαιτούνται, όσον αφορά τις επαγγελματικές γνώσεις και ικανότητες, ανάλογα με τη δραστηριότητα του ασφαλιστικού και αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή και τα διατιθέμενα προϊόντα, ιδίως εάν ο διαμεσολαβητής ασκεί κύρια δραστηριότητα άλλη από την ασφαλιστική διαμεσολάβηση. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, ο ενδιαφερόμενος δεν μπορεί να ασκήσει δραστηριότητα ασφαλιστικής διαμεσολάβησης παρά μόνον εάν ένας ασφαλιστικός διαμεσολαβητής που πληροί τις απαιτήσεις του παρόντος άρθρου ή μια ασφαλιστική επιχείρηση αναλαμβάνει στο ακέραιο την ευθύνη των ενεργειών του.

Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι, για τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, η ασφαλιστική επιχείρηση εξακριβώνει ότι οι γνώσεις και ικανότητες των διαμεσολαβητών πληρούν τις απαιτήσεις του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου και, ενδεχομένως, παρέχει κατάλληλη κατάρτιση σε αυτούς τους διαμεσολαβητές η οποία αντιστοιχεί στις απαιτήσεις τις σχετικές με τα προϊόντα που προτείνουν οι εν λόγω διαμεσολαβητές.

Τα κράτη μέλη μπορούν να μην εφαρμόζουν την απαίτηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου σε όλα τα φυσικά πρόσωπα που εργάζονται σε επιχείρηση και ασκούν τη δραστηριότητα της ασφαλιστικής ή της αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ένα εύλογο ποσοστό προσώπων από τη διοίκηση αυτών των επιχειρήσεων, τα οποία είναι υπεύθυνα για τη διαμεσολάβηση όσον αφορά τα ασφαλιστικά προϊόντα, καθώς και όλα τα άλλα πρόσωπα που συμμετέχουν άμεσα στην ασφαλιστική ή αντασφαλιστική διαμεσολάβηση, να έχουν αποδειγμένα τις γνώσεις και ικανότητες που απαιτούνται για την άσκηση της δραστηριότητάς τους.

2. Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές πρέπει να έχουν καλή φήμη. Ως ελάχιστη προϋπόθεση πρέπει να διαθέτουν λευκό ποινικό μητρώο ή να πληρούν άλλη ισοδύναμη εθνική απαίτηση όσον αφορά σοβαρά ποινικά αδικήματα που συνδέονται είτε με εγκλήματα κατά της περιουσίας είτε με εγκλήματα σχετικά με οικονομικές δραστηριότητες και δεν θα πρέπει να έχουν κηρυχθεί σε πτώχευση κατά το παρελθόν, εκτός αν έχουν αποκατασταθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Τα κράτη μέλη δύνανται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, να επιτρέπουν στην ασφαλιστική επιχείρηση να εξακριβώνει την καλή φήμη των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών.

Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να εφαρμόζουν την απαίτηση του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου σε όλα τα φυσικά πρόσωπα που εργάζονται σε επιχείρηση και ασκούν δραστηριότητα ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης. Όμως, τα κράτη

μέλη μεριμνούν ώστε η διοίκηση των εν λόγω επιχειρήσεων και το τυχόν άλλο προσωπικό που ασχολείται άμεσα με την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική διαμεσολάβηση να πληρούν την απαίτηση αυτή.

3. Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές διαθέτουν ασφάλιση επαγγελματικής αστικής ευθύνης η οποία καλύπτει το σύνολο του εδάφους της Κοινότητας, ή οποιαδήποτε άλλη ανάλογη εγγύηση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από επαγγελματική αμέλεια, για ποσό τουλάχιστον 1 000 000 ευρώ ανά απαίτηση και 1 500 000 ευρώ συνολικά κατ' έτος για όλες τις απαιτήσεις, εκτός εάν η εν λόγω ασφάλιση ή άλλη ανάλογη εγγύηση παρέχεται ήδη από ασφαλιστική, αντασφαλιστική ή άλλη επιχείρηση για λογαριασμό της οποίας ενεργεί ή από την οποία εξουσιοδοτείται να ενεργεί ο ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής, ή εάν η εν λόγω επιχείρηση έχει αναλάβει πλήρως την ευθύνη για τις ενέργειες του διαμεσολαβητή.

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των πελατών έναντι αδυναμίας του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή να μεταβιβάσει το ασφάλιστρο στην ασφαλιστική επιχείρηση ή να μεταβιβάσει το ποσό της αποζημίωσης ή να προβεί σε επιστροφή ασφαλίστρων στον ασφαλιζόμενο.

Τα εν λόγω μέτρα μπορούν να λάβουν μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες μορφές:

α) θέσπιση νομοθετικών ή συμβατικών διατάξεων σύμφωνα με τις οποίες τα χρήματα που καταβάλλει ο πελάτης στον διαμεσολαβητή λογίζονται ως καταβληθέντα στην επιχείρηση, ενώ τα χρήματα που έχει καταβάλει η επιχείρηση στον διαμεσολαβητή δεν λογίζονται ως καταβληθέντα στον πελάτη προτού αυτός τα εισπράξει πραγματικά.

β) απαίτηση από τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές να έχουν χρηματοοικονομική ικανότητα που αντιστοιχεί, σε μόνιμη βάση, στο 4 % των ετήσιων εισπραχθέντων ασφαλίσεων, με ελάχιστο όριο τα 15 000 ευρώ.

γ) απαίτηση να μεταβιβάζονται τα χρήματα του πελάτη μέσω αυστηρά διαχωρισμένων λογαριασμών πελατών, οι οποίοι δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται για την εξόφληση άλλων πιστωτών σε περίπτωση πτώχευσης.

δ) απαίτηση σύστασης εγγυητικού κεφαλαίου.

5. Για την άσκηση των δραστηριοτήτων της ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης πρέπει να πληρούνται οι επαγγελματικές προϋποθέσεις που ορίζονται στο παρόν άρθρο σε μόνιμη βάση.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να καταστήσουν αυστηρότερες τις απαιτήσεις που ορίζονται στο παρόν άρθρο ή να προσθέσουν άλλες για τους ασφαλιστικούς και αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές που έχουν εγγραφεί σε μητρώο στην επικράτειά τους.

7. Τα ποσά που αναφέρονται στις παραγράφους 3 και 4 αναθεωρούνται περιοδικά προκειμένου να λαμβάνεται υπόψη η εξέλιξη του ευρωπαϊκού δείκτη τιμών καταναλωτή όπως δημοσιεύεται από την Eurostat. Η πρώτη αναθεώρηση πραγματοποιείται πέντε έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας και κάθε μετέπειτα αναθεώρηση πραγματοποιείται πέντε έτη μετά την προηγούμενη.

Οι προσαρμογές είναι αυτόματες. Το βασικό ποσό σε ευρώ αυξάνεται κατά το ποσοστό μεταβολής του προαναφερόμενου δείκτη κατά την περίοδο μεταξύ της έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας και της ημερομηνίας της πρώτης αναθεώρησης ή μεταξύ της ημερομηνίας της τελευταίας αναθεώρησης και της ημερομηνίας της νέας αναθεώρησης και στρογγυλοποιείται προς το επόμενο ακέραιο ευρώ.

Άρθρο 5

Διατήρηση των κεκτημένων δικαιωμάτων

Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι τα άτομα εκείνα που, πριν από τον Σεπτέμβριο 2002, ασκούσαν τη δραστηριότητα του διαμεσολαβητή, είχαν εγγραφεί σε μητρώο και είχαν επίπεδο κατάρτισης και εμπειρίας ανάλογο προς αυτό που απαιτείται από την παρούσα οδηγία εγγράφονται αυτόματα στο μητρώο που θα δημιουργηθεί, αφ' ης στιγμής εκπληρωθούν οι προϋποθέσεις που ορίζονται στις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 4.

Άρθρο 6

Κοινοποίηση της εγκατάστασης και παροχής υπηρεσιών σε άλλα κράτη μέλη

1. Κάθε ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής ο οποίος προτίθεται να ασκήσει τις δραστηριότητές του για πρώτη φορά σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ή υπό καθεστώς ελεύθερης εγκατάστασης ενημερώνει σχετικά τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής.

Εντός προθεσμίας ενός μηνός μετά την κοινοποίηση αυτή, οι εν λόγω αρμόδιες αρχές γνωστοποιούν στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών υποδοχής που το επιθυμούν την πρόθεση του ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή και ενημερώνουν ταυτόχρονα τον ενδιαφερόμενο διαμεσολαβητή.

Ο ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής μπορεί να αρχίσει τη δραστηριότητά του ένα μήνα μετά την ημερομηνία κατά την οποία ενημερώθηκε από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής για την κοινοποίηση που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο. Ωστόσο, ο διαμεσολαβητής μπορεί να αρχίσει αμέσως τη δραστηριότητά του αν το κράτος μέλος υποδοχής δεν επιθυμεί να λαμβάνει τη σχετική γνωστοποίηση.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή την επιθυμία τους να ενημερώνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά όλα τα κράτη μέλη.

3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής μπορούν να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να δημοσιοποιούν με τον κατάλληλο τρόπο τους όρους υπό τους οποίους πρέπει να ασκούνται, προς το γενικό συμφέρον, οι εν λόγω επιχειρηματικές δραστηριότητες στο έδαφός τους.

Άρθρο 7

Αρμόδιες αρχές

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρμόδιες αρχές που είναι επιφορτισμένες με την εξασφάλιση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά, αναφέροντας την ενδεχόμενη κατανομή αυτών των καθηκόντων.
2. Οι αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρέπει να είναι είτε δημόσιες αρχές είτε οργανισμοί που αναγνωρίζονται από το εθνικό δίκαιο ή από δημόσιες αρχές ρητώς εξουσιοδοτημένες προς τούτο από το εθνικό δίκαιο. Δεν πρέπει να είναι ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις.

3. Οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν όλες τις εξουσίες που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Κάθε κράτος μέλος μεριμνά, σε περίπτωση που υπάρχουν περισσότερες της μιας αρμόδιες αρχές στο έδαφός του, για την στενή συνεργασία μεταξύ τους προκειμένου να εκπληρώνουν αποτελεσματικά τα αντίστοιχα καθήκοντά τους.

Άρθρο 8

Κυρώσεις

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν κατάλληλες κυρώσεις σε περίπτωση άσκησης της δραστηριότητας του ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή από πρόσωπο που δεν έχει εγγραφεί σε σχετικό μητρώο κράτους μέλους και δεν αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2.

2. Τα κράτη μέλη προβλέπουν κατάλληλες κυρώσεις έναντι των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων που χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης προσώπων που δεν έχουν εγγραφεί σε σχετικό μητρώο κράτους μέλους και δεν αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2.

3. Τα κράτη μέλη προβλέπουν κατάλληλες κυρώσεις σε περίπτωση που ένας ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής δεν συμμορφώνεται με τις εθνικές διατάξεις που έχουν θεσπισθεί σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

4. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την εξουσία των κρατών μελών υποδοχής να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη ή τον κολασμό πράξεων που διαπράττονται στο έδαφός τους, οι οποίες είναι αντίθετες προς νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις που έχουν θεσπισθεί προς το γενικό συμφέρον. Η εξουσία αυτή περιλαμβάνει τη δυνατότητα των εν λόγω κρατών μελών να εμποδίσουν τους παρανομήσαντες ασφαλιστικούς ή αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές να ασκήσουν περαιτέρω δραστηριότητες στο έδαφός τους.

5. Τυχόν θεσπιζόμενα μέτρα που συνεπάγονται κυρώσεις ή περιορισμούς των δραστηριοτήτων ενός ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή πρέπει να είναι δεόντως αιτιολογημένα και να γνωστοποιούνται στον ενδιαφερόμενο διαμεσολαβητή. Κατά των μέτρων αυτών μπορεί να ασκηθεί προσφυγή ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους που τα θέσπισε.

Άρθρο 9

Ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ κρατών μελών

1. Οι αρμόδιες αρχές των διαφόρων κρατών μελών συνεργάζονται προκειμένου να εξασφαλίζουν την ορθή εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας.
2. Οι αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με τους ασφαλιστικούς ή αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές στους οποίους έχουν επιβληθεί κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 3, ή μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 4, οι δε πληροφορίες αυτές ενδέχεται να έχουν ως αποτέλεσμα τη διαγραφή από το μητρώο των διαμεσολαβητών. Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ανταλλάσσουν κάθε σχετική πληροφορία μετά από αίτηση μιας από τις αρχές αυτές.

3. Όλα τα πρόσωπα που υποχρεούνται να λαμβάνουν ή να παρέχουν πληροφορίες σύμφωνα με την παρούσα οδηγία οφείλουν να τηρούν το επαγγελματικό απόρρητο, όπως ορίζεται στο άρθρο 16 της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) ⁽¹⁾ και στο άρθρο 15 της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής) ⁽²⁾.

Άρθρο 10

Καταγγελίες

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την καθιέρωση διαδικασιών οι οποίες επιτρέπουν στους πελάτες και άλλους ενδιαφερομένους, και ιδιαίτερα στις ενώσεις καταναλωτών, να υποβάλλουν καταγγελίες κατά των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών. Σε κάθε περίπτωση, παρέχονται απαντήσεις για τις καταγγελίες.

Άρθρο 11

Εξώδικη επίλυση διαφορών

1. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τη θέσπιση κατάλληλων και αποτελεσματικών διαδικασιών υποβολής καταγγελιών και προσφυγών για την εξώδικη επίλυση διαφορών μεταξύ των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών και των πελατών, χρησιμοποιώντας, κατά περίπτωση, ήδη υφιστάμενους φορείς.
2. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τους φορείς αυτούς να συνεργάζονται στην επίλυση διασυνοριακών διαφορών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΟΥΝ ΝΑ ΠΑΡΕΧΟΥΝ ΟΙ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ

Άρθρο 12

Πληροφορίες που παρέχει ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής

1. Πριν από τη σύναψη της αρχικής ασφαλιστικής σύμβασης και, εν ανάγκη, κατά την τροποποίηση ή την ανανέωσή της, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής παρέχει στον πελάτη τις ακόλουθες τουλάχιστον πληροφορίες:

- α) την ταυτότητα και διεύθυνσή του·
- β) το μητρώο στο οποίο είναι εγγεγραμμένος και τα μέσα για την εξακρίβωση της εγγραφής του·
- γ) οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση συμμετοχή του που υπερβαίνει το 10 % των δικαιωμάτων ψήφου ή του κεφαλαίου συγκεκριμένης ασφαλιστικής επιχείρησης·
- δ) οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση συμμετοχή συγκεκριμένης ασφαλιστικής επιχείρησης ή μητρικής επιχείρησης συγκεκριμένης ασφαλιστικής επιχείρησης που υπερβαίνει το 10 % των δικαιωμάτων ψήφου ή του κεφαλαίου του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή·

(¹) ΕΕ L 228 της 11.8.1992, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 290 της 17.11.2000, σ. 27).

(²) ΕΕ L 360 της 9.12.1992, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

ε) τις διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 10, οι οποίες επιτρέπουν στους πελάτες και άλλους ενδιαφερομένους να υποβάλλουν καταγγελίες για τους ασφαλιστικούς και αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές και, ενδεχομένως, για τις εξώδικες διαδικασίες καταγγελίας και προσφυγής που αναφέρονται στο άρθρο 11.

Επιπλέον, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ενημερώνει τον πελάτη, όσον αφορά την προτεινόμενη σύμβαση, για το κατά πόσον:

- i) παρέχει συμβουλές βάσει της υποχρέωσης της παραγράφου 2 να παρέχει αμερόληπτη ανάλυση, ή
 - ii) έχει συμβατική υποχρέωση να ασκεί δραστηριότητες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης αποκλειστικά με μία ή περισσότερες ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Στην περίπτωση αυτή, μετά από αίτημα του πελάτη, τον ενημερώνει για τις επωνυμίες των εν λόγω ασφαλιστικών επιχειρήσεων, ή
 - iii) δεν έχει συμβατική υποχρέωση να ασκεί δραστηριότητες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης αποκλειστικά με μία ή περισσότερες ασφαλιστικές επιχειρήσεις και δεν παρέχει συμβουλές βάσει της υποχρέωσης της παραγράφου 2 να παρέχει αμερόληπτη ανάλυση. Στην περίπτωση αυτή, μετά από αίτημα του πελάτη, τον ενημερώνει για τις επωνυμίες των ασφαλιστικών επιχειρήσεων με τις οποίες δύναται να ασκεί και όντως ασκεί επιχειρηματικές δραστηριότητες.
-

Για τις περιπτώσεις όπου προβλέπεται ότι μια συγκεκριμένη πληροφορία παρέχεται μόνο μετά από αίτημα του πελάτη, ο πελάτης ενημερώνεται σχετικά με το δικαίωμά του να ζητεί την πληροφορία αυτή.

2. Όταν ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής πληροφορεί τον πελάτη ότι παρέχει συμβουλές βάσει αμερόληπτης ανάλυσης, οφείλει να τις παρέχει βάσει ανάλυσης επαρκούς αριθμού ασφαλιστικών συμβάσεων που διατίθενται στην αγορά, ώστε να είναι σε θέση να συστήσει, σύμφωνα με επαγγελματικά κριτήρια, την ασφαλιστική σύμβαση που θα ανταποκρίνεται καλύτερα στις ανάγκες του πελάτη.

3. Πριν από τη σύναψη οποιασδήποτε σύμβασης ασφάλισης, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής πρέπει τουλάχιστον, βάσει ιδίως των πληροφοριών τις οποίες παρέσχε ο πελάτης, να διευκρινίζει τις απαιτήσεις και τις ανάγκες του πελάτη καθώς και τους λόγους στους οποίους βασίζονται οι συμβουλές που δίδονται στον πελάτη σχετικά με συγκεκριμένο ασφαλιστικό προϊόν. Οι διευκρινίσεις αυτές διαφοροποιούνται ανάλογα με τον σύνθετο χαρακτήρα της προτεινόμενης ασφαλιστικής σύμβασης.

4. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2, και 3 δεν χρειάζεται να παρέχονται όταν ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής διαμεσολαβεί στην ασφάλιση μεγάλων κινδύνων, ούτε στην περίπτωση διαμεσολάβησης αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν σε ισχύ ή να εισάγουν αυστηρότερες διατάξεις σχετικά με τις απαιτήσεις της προβλεπόμενης στην παράγραφο 1 πληροφόρησης, εφόσον οι διατάξεις αυτές είναι συμβατές με το κοινοτικό δίκαιο.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις εθνικές διατάξεις που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο.

Η Επιτροπή, προκειμένου να εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο διαφάνειας με κάθε κατάλληλο μέσο, φροντίζει ώστε οι κοινοποιούμενες σε αυτήν πληροφορίες σχετικά με τις εθνικές διατάξεις να κοινοποιούνται επίσης στους καταναλωτές και τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές.

6. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις να προσφεύγουν στις υπηρεσίες ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης μόνο των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών που έχουν εγγραφεί σε μητρώο και των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2.

Άρθρο 4

Απαιτούμενα επαγγελματικά προσόντα

1. Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές κατέχουν επαρκείς γενικές, εμπορικές και επαγγελματικές γνώσεις και ικανότητες, όπως καθορίζεται από το κράτος μέλος καταγωγής του διαμεσολαβητή.

Τα κράτη μέλη καταγωγής δύνανται να διαφοροποιούν τις προϋποθέσεις που απαιτούνται, όσον αφορά τις επαγγελματικές γνώσεις και ικανότητες, ανάλογα με τη δραστηριότητα του ασφαλιστικού και αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή και τα διατιθέμενα προϊόντα, ιδίως εάν ο διαμεσολαβητής ασκεί κύρια δραστηριότητα άλλη από την ασφαλιστική διαμεσολάβηση. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, ο ενδιαφερόμενος δεν μπορεί να ασκήσει δραστηριότητα ασφαλιστικής διαμεσολάβησης παρά μόνον εάν ένας ασφαλιστικός διαμεσολαβητής που πληροί τις απαιτήσεις του παρόντος άρθρου ή μια ασφαλιστική επιχείρηση αναλαμβάνει στο ακέραιο την ευθύνη των ενεργειών του.

Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι, για τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, η ασφαλιστική επιχείρηση εξακριβώνει ότι οι γνώσεις και ικανότητες των διαμεσολαβητών πληρούν τις απαιτήσεις του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου και, ενδεχομένως, παρέχει κατάλληλη κατάρτιση σε αυτούς τους διαμεσολαβητές η οποία αντιστοιχεί στις απαιτήσεις τις σχετικές με τα προϊόντα που προτείνουν οι εν λόγω διαμεσολαβητές.

Τα κράτη μέλη μπορούν να μην εφαρμόζουν την απαίτηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου σε όλα τα φυσικά πρόσωπα που εργάζονται σε επιχείρηση και ασκούν τη δραστηριότητα της ασφαλιστικής ή της αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ένα εύλογο ποσοστό προσώπων από τη διοίκηση αυτών των επιχειρήσεων, τα οποία είναι υπεύθυνα για τη διαμεσολάβηση όσον αφορά τα ασφαλιστικά προϊόντα, καθώς και όλα τα άλλα πρόσωπα που συμμετέχουν άμεσα στην ασφαλιστική ή αντασφαλιστική διαμεσολάβηση, να έχουν αποδειγμένα τις γνώσεις και ικανότητες που απαιτούνται για την άσκηση της δραστηριότητάς τους.

2. Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές πρέπει να έχουν καλή φήμη. Ως ελάχιστη προϋπόθεση πρέπει να διαθέτουν λευκό ποινικό μητρώο ή να πληρούν άλλη ισοδύναμη εθνική απαίτηση όσον αφορά σοβαρά ποινικά αδικήματα που συνδέονται είτε με εγκλήματα κατά της περιουσίας είτε με εγκλήματα σχετικά με οικονομικές δραστηριότητες και δεν θα πρέπει να έχουν κηρυχθεί σε πτώχευση κατά το παρελθόν, εκτός αν έχουν αποκατασταθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Τα κράτη μέλη δύνανται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, να επιτρέπουν στην ασφαλιστική επιχείρηση να εξακριβώνει την καλή φήμη των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών.

Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να εφαρμόζουν την απαίτηση του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου σε όλα τα φυσικά πρόσωπα που εργάζονται σε επιχείρηση και ασκούν δραστηριότητα ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης. Όμως, τα κράτη

μέλη μεριμνούν ώστε η διοίκηση των εν λόγω επιχειρήσεων και το τυχόν άλλο προσωπικό που ασχολείται άμεσα με την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική διαμεσολάβηση να πληρούν την απαίτηση αυτή.

3. Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές διαθέτουν ασφάλιση επαγγελματικής αστικής ευθύνης η οποία καλύπτει το σύνολο του εδάφους της Κοινότητας, ή οποιαδήποτε άλλη ανάλογη εγγύηση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από επαγγελματική αμέλεια, για ποσό τουλάχιστον 1 000 000 ευρώ ανά απαίτηση και 1 500 000 ευρώ συνολικά κατ' έτος για όλες τις απαιτήσεις, εκτός εάν η εν λόγω ασφάλιση ή άλλη ανάλογη εγγύηση παρέχεται ήδη από ασφαλιστική, αντασφαλιστική ή άλλη επιχείρηση για λογαριασμό της οποίας ενεργεί ή από την οποία εξουσιοδοτείται να ενεργεί ο ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής, ή εάν η εν λόγω επιχείρηση έχει αναλάβει πλήρως την ευθύνη για τις ενέργειες του διαμεσολαβητή.

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των πελατών έναντι αδυναμίας του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή να μεταβιβάσει το ασφάλιστρο στην ασφαλιστική επιχείρηση ή να μεταβιβάσει το ποσό της αποζημίωσης ή να προβεί σε επιστροφή ασφαλίστρων στον ασφαλιζόμενο.

Τα εν λόγω μέτρα μπορούν να λάβουν μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες μορφές:

α) θέσπιση νομοθετικών ή συμβατικών διατάξεων σύμφωνα με τις οποίες τα χρήματα που καταβάλλει ο πελάτης στον διαμεσολαβητή λογίζονται ως καταβληθέντα στην επιχείρηση, ενώ τα χρήματα που έχει καταβάλει η επιχείρηση στον διαμεσολαβητή δεν λογίζονται ως καταβληθέντα στον πελάτη προτού αυτός τα εισπράξει πραγματικά.

β) απαίτηση από τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές να έχουν χρηματοοικονομική ικανότητα που αντιστοιχεί, σε μόνιμη βάση, στο 4 % των ετήσιων εισπραχθέντων ασφαλίσεων, με ελάχιστο όριο τα 15 000 ευρώ.

γ) απαίτηση να μεταβιβάζονται τα χρήματα του πελάτη μέσω αυστηρά διαχωρισμένων λογαριασμών πελατών, οι οποίοι δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται για την εξόφληση άλλων πιστωτών σε περίπτωση πτώχευσης.

δ) απαίτηση σύστασης εγγυητικού κεφαλαίου.

5. Για την άσκηση των δραστηριοτήτων της ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης πρέπει να πληρούνται οι επαγγελματικές προϋποθέσεις που ορίζονται στο παρόν άρθρο σε μόνιμη βάση.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να καταστήσουν αυστηρότερες τις απαιτήσεις που ορίζονται στο παρόν άρθρο ή να προσθέσουν άλλες για τους ασφαλιστικούς και αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές που έχουν εγγραφεί σε μητρώο στην επικράτειά τους.

7. Τα ποσά που αναφέρονται στις παραγράφους 3 και 4 αναθεωρούνται περιοδικά προκειμένου να λαμβάνεται υπόψη η εξέλιξη του ευρωπαϊκού δείκτη τιμών καταναλωτή όπως δημοσιεύεται από την Eurostat. Η πρώτη αναθεώρηση πραγματοποιείται πέντε έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας και κάθε μετέπειτα αναθεώρηση πραγματοποιείται πέντε έτη μετά την προηγούμενη.

Οι προσαρμογές είναι αυτόματες. Το βασικό ποσό σε ευρώ αυξάνεται κατά το ποσοστό μεταβολής του προαναφερόμενου δείκτη κατά την περίοδο μεταξύ της έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας και της ημερομηνίας της πρώτης αναθεώρησης ή μεταξύ της ημερομηνίας της τελευταίας αναθεώρησης και της ημερομηνίας της νέας αναθεώρησης και στρογγυλοποιείται προς το επόμενο ακέραιο ευρώ.

Άρθρο 5

Διατήρηση των κεκτημένων δικαιωμάτων

Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι τα άτομα εκείνα που, πριν από τον Σεπτέμβριο 2002, ασκούσαν τη δραστηριότητα του διαμεσολαβητή, είχαν εγγραφεί σε μητρώο και είχαν επίπεδο κατάρτισης και εμπειρίας ανάλογο προς αυτό που απαιτείται από την παρούσα οδηγία εγγράφονται αυτόματα στο μητρώο που θα δημιουργηθεί, αφ' ης στιγμής εκπληρωθούν οι προϋποθέσεις που ορίζονται στις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 4.

Άρθρο 6

Κοινοποίηση της εγκατάστασης και παροχής υπηρεσιών σε άλλα κράτη μέλη

1. Κάθε ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής ο οποίος προτίθεται να ασκήσει τις δραστηριότητές του για πρώτη φορά σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ή υπό καθεστώς ελεύθερης εγκατάστασης ενημερώνει σχετικά τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής.

Εντός προθεσμίας ενός μηνός μετά την κοινοποίηση αυτή, οι εν λόγω αρμόδιες αρχές γνωστοποιούν στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών υποδοχής που το επιθυμούν την πρόθεση του ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή και ενημερώνουν ταυτόχρονα τον ενδιαφερόμενο διαμεσολαβητή.

Ο ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής μπορεί να αρχίσει τη δραστηριότητά του ένα μήνα μετά την ημερομηνία κατά την οποία ενημερώθηκε από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής για την κοινοποίηση που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο. Ωστόσο, ο διαμεσολαβητής μπορεί να αρχίσει αμέσως τη δραστηριότητά του αν το κράτος μέλος υποδοχής δεν επιθυμεί να λαμβάνει τη σχετική γνωστοποίηση.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή την επιθυμία τους να ενημερώνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά όλα τα κράτη μέλη.

3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής μπορούν να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να δημοσιοποιούν με τον κατάλληλο τρόπο τους όρους υπό τους οποίους πρέπει να ασκούνται, προς το γενικό συμφέρον, οι εν λόγω επιχειρηματικές δραστηριότητες στο έδαφός τους.

Άρθρο 7

Αρμόδιες αρχές

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρμόδιες αρχές που είναι επιφορτισμένες με την εξασφάλιση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά, αναφέροντας την ενδεχόμενη κατανομή αυτών των καθηκόντων.
2. Οι αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρέπει να είναι είτε δημόσιες αρχές είτε οργανισμοί που αναγνωρίζονται από το εθνικό δίκαιο ή από δημόσιες αρχές ρητώς εξουσιοδοτημένες προς τούτο από το εθνικό δίκαιο. Δεν πρέπει να είναι ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις.

3. Οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν όλες τις εξουσίες που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Κάθε κράτος μέλος μεριμνά, σε περίπτωση που υπάρχουν περισσότερες της μιας αρμόδιες αρχές στο έδαφός του, για την στενή συνεργασία μεταξύ τους προκειμένου να εκπληρώνουν αποτελεσματικά τα αντίστοιχα καθήκοντά τους.

Άρθρο 8

Κυρώσεις

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν κατάλληλες κυρώσεις σε περίπτωση άσκησης της δραστηριότητας του ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή από πρόσωπο που δεν έχει εγγραφεί σε σχετικό μητρώο κράτους μέλους και δεν αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2.

2. Τα κράτη μέλη προβλέπουν κατάλληλες κυρώσεις έναντι των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων που χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης προσώπων που δεν έχουν εγγραφεί σε σχετικό μητρώο κράτους μέλους και δεν αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2.

3. Τα κράτη μέλη προβλέπουν κατάλληλες κυρώσεις σε περίπτωση που ένας ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής δεν συμμορφώνεται με τις εθνικές διατάξεις που έχουν θεσπισθεί σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

4. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την εξουσία των κρατών μελών υποδοχής να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη ή τον κολασμό πράξεων που διαπράττονται στο έδαφός τους, οι οποίες είναι αντίθετες προς νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις που έχουν θεσπισθεί προς το γενικό συμφέρον. Η εξουσία αυτή περιλαμβάνει τη δυνατότητα των εν λόγω κρατών μελών να εμποδίσουν τους παρανομήσαντες ασφαλιστικούς ή αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές να ασκήσουν περαιτέρω δραστηριότητες στο έδαφός τους.

5. Τυχόν θεσπιζόμενα μέτρα που συνεπάγονται κυρώσεις ή περιορισμούς των δραστηριοτήτων ενός ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή πρέπει να είναι δεόντως αιτιολογημένα και να γνωστοποιούνται στον ενδιαφερόμενο διαμεσολαβητή. Κατά των μέτρων αυτών μπορεί να ασκηθεί προσφυγή ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους που τα θέσπισε.

Άρθρο 9

Ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ κρατών μελών

1. Οι αρμόδιες αρχές των διαφόρων κρατών μελών συνεργάζονται προκειμένου να εξασφαλίζουν την ορθή εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας.
2. Οι αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με τους ασφαλιστικούς ή αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές στους οποίους έχουν επιβληθεί κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 3, ή μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 4, οι δε πληροφορίες αυτές ενδέχεται να έχουν ως αποτέλεσμα τη διαγραφή από το μητρώο των διαμεσολαβητών. Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ανταλλάσσουν κάθε σχετική πληροφορία μετά από αίτηση μιας από τις αρχές αυτές.

3. Όλα τα πρόσωπα που υποχρεούνται να λαμβάνουν ή να παρέχουν πληροφορίες σύμφωνα με την παρούσα οδηγία οφείλουν να τηρούν το επαγγελματικό απόρρητο, όπως ορίζεται στο άρθρο 16 της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) ⁽¹⁾ και στο άρθρο 15 της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής) ⁽²⁾.

Άρθρο 10

Καταγγελίες

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την καθιέρωση διαδικασιών οι οποίες επιτρέπουν στους πελάτες και άλλους ενδιαφερομένους, και ιδιαίτερα στις ενώσεις καταναλωτών, να υποβάλλουν καταγγελίες κατά των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών. Σε κάθε περίπτωση, παρέχονται απαντήσεις για τις καταγγελίες.

Άρθρο 11

Εξώδικη επίλυση διαφορών

1. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τη θέσπιση κατάλληλων και αποτελεσματικών διαδικασιών υποβολής καταγγελιών και προσφυγών για την εξώδικη επίλυση διαφορών μεταξύ των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών και των πελατών, χρησιμοποιώντας, κατά περίπτωση, ήδη υφιστάμενους φορείς.
2. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τους φορείς αυτούς να συνεργάζονται στην επίλυση διασυνοριακών διαφορών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΟΥΝ ΝΑ ΠΑΡΕΧΟΥΝ ΟΙ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ

Άρθρο 12

Πληροφορίες που παρέχει ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής

1. Πριν από τη σύναψη της αρχικής ασφαλιστικής σύμβασης και, εν ανάγκη, κατά την τροποποίηση ή την ανανέωσή της, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής παρέχει στον πελάτη τις ακόλουθες τουλάχιστον πληροφορίες:

- α) την ταυτότητα και διεύθυνσή του·
- β) το μητρώο στο οποίο είναι εγγεγραμμένος και τα μέσα για την εξακρίβωση της εγγραφής του·
- γ) οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση συμμετοχή του που υπερβαίνει το 10 % των δικαιωμάτων ψήφου ή του κεφαλαίου συγκεκριμένης ασφαλιστικής επιχείρησης·
- δ) οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση συμμετοχή συγκεκριμένης ασφαλιστικής επιχείρησης ή μητρικής επιχείρησης συγκεκριμένης ασφαλιστικής επιχείρησης που υπερβαίνει το 10 % των δικαιωμάτων ψήφου ή του κεφαλαίου του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή·

(¹) ΕΕ L 228 της 11.8.1992, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 290 της 17.11.2000, σ. 27).

(²) ΕΕ L 360 της 9.12.1992, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

ε) τις διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 10, οι οποίες επιτρέπουν στους πελάτες και άλλους ενδιαφερομένους να υποβάλλουν καταγγελίες για τους ασφαλιστικούς και αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές και, ενδεχομένως, για τις εξώδικες διαδικασίες καταγγελίας και προσφυγής που αναφέρονται στο άρθρο 11.

Επιπλέον, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ενημερώνει τον πελάτη, όσον αφορά την προτεινόμενη σύμβαση, για το κατά πόσον:

- i) παρέχει συμβουλές βάσει της υποχρέωσης της παραγράφου 2 να παρέχει αμερόληπτη ανάλυση, ή
 - ii) έχει συμβατική υποχρέωση να ασκεί δραστηριότητες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης αποκλειστικά με μία ή περισσότερες ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Στην περίπτωση αυτή, μετά από αίτημα του πελάτη, τον ενημερώνει για τις επωνυμίες των εν λόγω ασφαλιστικών επιχειρήσεων, ή
 - iii) δεν έχει συμβατική υποχρέωση να ασκεί δραστηριότητες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης αποκλειστικά με μία ή περισσότερες ασφαλιστικές επιχειρήσεις και δεν παρέχει συμβουλές βάσει της υποχρέωσης της παραγράφου 2 να παρέχει αμερόληπτη ανάλυση. Στην περίπτωση αυτή, μετά από αίτημα του πελάτη, τον ενημερώνει για τις επωνυμίες των ασφαλιστικών επιχειρήσεων με τις οποίες δύναται να ασκεί και όντως ασκεί επιχειρηματικές δραστηριότητες.
-

Για τις περιπτώσεις όπου προβλέπεται ότι μια συγκεκριμένη πληροφορία παρέχεται μόνο μετά από αίτημα του πελάτη, ο πελάτης ενημερώνεται σχετικά με το δικαίωμά του να ζητεί την πληροφορία αυτή.

2. Όταν ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής πληροφορεί τον πελάτη ότι παρέχει συμβουλές βάσει αμερόληπτης ανάλυσης, οφείλει να τις παρέχει βάσει ανάλυσης επαρκούς αριθμού ασφαλιστικών συμβάσεων που διατίθενται στην αγορά, ώστε να είναι σε θέση να συστήσει, σύμφωνα με επαγγελματικά κριτήρια, την ασφαλιστική σύμβαση που θα ανταποκρίνεται καλύτερα στις ανάγκες του πελάτη.

3. Πριν από τη σύναψη οποιασδήποτε σύμβασης ασφάλισης, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής πρέπει τουλάχιστον, βάσει ιδίως των πληροφοριών τις οποίες παρέσχε ο πελάτης, να διευκρινίζει τις απαιτήσεις και τις ανάγκες του πελάτη καθώς και τους λόγους στους οποίους βασίζονται οι συμβουλές που δίδονται στον πελάτη σχετικά με συγκεκριμένο ασφαλιστικό προϊόν. Οι διευκρινίσεις αυτές διαφοροποιούνται ανάλογα με τον σύνθετο χαρακτήρα της προτεινόμενης ασφαλιστικής σύμβασης.

4. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2, και 3 δεν χρειάζεται να παρέχονται όταν ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής διαμεσολαβεί στην ασφάλιση μεγάλων κινδύνων, ούτε στην περίπτωση διαμεσολάβησης αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν σε ισχύ ή να εισάγουν αυστηρότερες διατάξεις σχετικά με τις απαιτήσεις της προβλεπόμενης στην παράγραφο 1 πληροφόρησης, εφόσον οι διατάξεις αυτές είναι συμβατές με το κοινοτικό δίκαιο.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις εθνικές διατάξεις που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο.

Η Επιτροπή, προκειμένου να εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο διαφάνειας με κάθε κατάλληλο μέσο, φροντίζει ώστε οι κοινοποιούμενες σε αυτήν πληροφορίες σχετικά με τις εθνικές διατάξεις να κοινοποιούνται επίσης στους καταναλωτές και τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές.